

ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Ζόντα Ριθέρα

Αὐτοκίνητα π.π. Μπί. ρ.ρ.ρ.ρ.ρ.ρ.ρ. μ.μ.μ.μ.
 Σ.σ.σ.σ.σ.σ. Γκ.ρ.ρ.ρ.ρ.
 τὴ νύχτα ἀκούω πονδίχια.
 Χ.χ.χ. χ.χ. μ.μ.μ.μ.μ.
 Ν.ν.ν.ν.ν.ν.ν. Ο.ο.ο.ο.ο.ο.ο.
 Β.β.β.β.β.β. πρρ ζζζ Ιιιι
 φφφφ μου ου μπου ου

Μαρία Τερέζα Ριθέρα

Τὰ παιδιὰ θορύβησαν λές και ἔπαιξε κάποιο πιάνο.
 Ἡ βροχή ἀκούστηκε σάν μιὰ μέλισσα ποὺ ἔρχόταν νὰ παίξει κάποιο παιχνίδι. Ἡ
 βροχή ἀκούστηκε σάν κάποιος νὰ 'κανε τὸ μπάνιο του.
 Στὸ δρόμο θόρυβος λές και ἔρχόντουσαν αὐτοκίνητα ἀπὸ τὸν ζωολογικὸ κήπο. Τὰ
 αὐτοκίνητα ἀκούστηκαν λές και τὰ ζῶα πήγαιναν σὲ κάποιο γήπεδο.

Νάταλι ντέ Στέφανο

Τσακίστηκα μέσα στὰ πιτσιλιστὰ κύματα.
 Τὸ ποτῆρι ἔσπασε κομματιάστηκε στὸ πάτωμα.
 Γλιστρῶ κάτω στὴ λεία ἐπιφάνεια.
 Ἡ φλογέρα ἀκούστηκε σάν κάποιο πουλί. Τὸ κλαρινέτο ἤχησε σὲ μένα ἀνήσυχα.
 μετ. Παν. Παναγιωτόπουλος

Λοὺς Σκίφο

Ὁ ἦχος ἀπὸ τὸ ἀεράκι ἔρχεται κυματιστός.
 Τὸ ἀεράκι φυσᾷ μέσα στὸν λαμπερὸ οὐρανὸ.
 Τὰ πουλιὰ πετοῦν στὰ χωράφια και στὶς φάρμες.
 Ἕνας σκίουρος τρέχει κάτω ἀπὸ μιὰ μηλιά μὲ κόκκινο ζωηρὸ χρῶμα.
 τότε κοιμᾶμαι και ὀνειρεύομαι ὅτι εἶμαι βασιλιάς.
 Ὀνειρεύομαι ὅτι ἤμουνα βασιλιάς πάνω σ' ἕνα θρόνο ποὺ ἦταν φτιαγμένος ἀπὸ
 καθαρὸ χρυσάφι και ἀσήμι.
 Μετὰ ξύπνησα και γιὰ λίγο
 εὐχόμουνα νὰ ἤμουνα τὸ δυνατότερο ἀγόρι
 εὐχόμουνα νὰ ἤμουνα πλούσιος μὲ χρυσάφι και λεφτά.
 Εὐχόμουνα νὰ ζοῦσα πολλὰ χρόνια και εὐτυχισμένα.

Ἀρτζεντίνα Γουίλκινσον

Θὰ ἤθελα τὰ ἀεροπλάνα νὰ εἶχαν μηχανές νὰ τρέχουν γρήγορα και μὲ θόρυβο
 και νὰ φαίνονταν σάν πράσινη σκιά πάνω στὴ θάλασσα.

Θά ήθελα τὸ φεγγάρι νὰ ἔσταζε πάνω στὸν ἥλιο καὶ νὰ φαινόταν σὰν πυροτέ-
χνημα.

Ὁνειρεύτηκα ὅτι ὁ κόσμος ἔγινε ἓνας παγωμένος κύβος
καὶ ὅταν ὁ ἥλιος τὸν πλησίασε ἔγινε
νερὸ πὺ ἔσταζε μέσα στὸ διάστημα.

Ὁνειρεύτηκα ὅτι εἶχα ἓνα διαστημόπλοιο πὺ ἔτρεχε μέσα στὸν γαλαξία μὲ τὴν
ταχύτητα τοῦ ἤχου καὶ πὺ ἔκανε νὰ ἀκούγονται παράξενοι ἤχοι.

Λορραὶν Φέντισον καὶ Βίβιεν Τάφτ

Οἱ σκέψεις μας, Βίβιαν, προσπαθοῦν ν' ἀλλάξουν.

Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν κόκκινα μαλλιά.

Πάρτυ γενεθλίων γιὰ μένα, οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νὰ ἔρθουν σ' ἓνα ἰδιαιτέρο μέρος.

μετ. Πόλα Χριστοδουλοπούλου

Μπίλλυ Μπατίνα

Ἐνα πουκάμισο ἀπὸ χάντρες

μιὰ σημαία ἀπὸ νερὸ

μιὰ πόρτα ἀπὸ παράθυρα

ἓνας ἄνθρωπος φτιαγμένος ἀπὸ

παιγνίδια

ἓνα λουλούδι φτιαγμένο ἀπὸ ἄνθρωπο

ἓνα κρεβάτι φτιαγμένο ἀπὸ φῶς

ἓνας σκελετὸς ἀπὸ κρεμάστρες

ἓνα χαρτί φτιαγμένο ἀπὸ ξύλο

ἓνα κτήριο φτιαγμένο ἀπὸ πλαστικό

μιὰ μπάλα φτιαγμένη ἀπὸ τσιμέντο
ἓνα γράμμα φτιαγμένο ἀπὸ λέξεις.

Μάικλ Κόφλτον

Ἡ ἄνοιξη εἶναι ἓνα μπῶλ - μαρμελάδα
πὺ τρέμει ἀπὸ τὸ κρύο.

Ἡ ἄνοιξη εἶναι σὰν μιὰ χαρτοσακούλα
(πὺ πάντα κινεῖται στὸν ἄνεμο).

μετ. Λένα Πετροπούλου

Σέσιλ Σαντιάγκο

Τὴν ἄνοιξη τὰ λουλούδια γίνονται ἄσχημα

τὴν ἄνοιξη οἱ πισίνες λερώνονται

τὴν ἄνοιξη ἡ ἀκτὴ εἶναι ἄσχημη

τὴν ἄνοιξη οἱ ἠνωμένες Πολιτεῖες μοιάζουν μὲ λάσπη

τὴν ἄνοιξη τὰ σχολεῖα λασπώνονται γιὰ τ' ἀγόρια τὰ λασπώνουν κλωτσώντας

λάσπη

τὴν ἄνοιξη καμιά φορὰ τὰ λουλούδια γίνονται χρήματα.

Ἐίμι Λιδάι

Χιόνι, χιόνι, ἐγὼ εἶναι τὸ χιόνι

κυλάω, κυλάω, μακριὰ κυλάω

φίλοι, φίλοι, μαζί μὲ τοὺς φίλους μου

βαθιά, βαθιά, βαθιά κυλάω

μέσα κι ἔξω, ἔξω ἀπὸ τὰ παράθυρα

μέσα στὸ Παρίσι κι ἔξω ἀπ' τὸ Λονδῖνο,

Ὅμως!!

Λειώγω, λειώγω, σύντομα θὰ λειώσω

ἀλλὰ ὅσο μπορῶ, μπορῶ, μπορῶ
κυλάω, κυλάω, θὰ κυλάω.

Χιόνι, χιόνι, ἐγὼ εἶμαι τὸ χιόνι

κυλάω, κυλάω, μακριὰ κυλάω

φίλοι, φίλοι, μαζί μὲ τοὺς φίλους μου

βαθιά, βαθιά, βαθιά κυλάω

ἀλλὰ τώρα πρέπει νὰ ΛΕΙΩΩ!

μετ. Ἐλένη Πουλιόση

